

[Ministeren for Grønland]

Det er velkendt, at den internationale kampagne mod sælfangst har skadet det grønlandske fangersamfund. Dette giver sig klart udtryk i de priser, der har kunnet opnås for grønlandske sælskind ved auktionerne. Således var gennemsnitsprisen for sælskind af ringsæler i 1975 220,65 kr., men ved den seneste auktion i 1984 45,94 kr.

Dette bringer fangersamfundets økonomiske eksistensgrundlag til at smuldre, men giver tillige et alvorligt stød mod den enkelte fangers selvrespekt: hans fangst er fuldt legitim, men bliver ikke anerkendt som sådan af verden udenfor.

Disse skadevirkninger er affødt af, at man i den internationale opinion ikke på tilstrækkelig tydelig måde har skelnet mellem fangst som industriel stordrift og traditionel grønlandsk fangst, ligesom der ikke skelnes mellem fangst af nyfødte sæler af klapmyds og grønlandssæl på ynglepladserne (en fangst, der ikke finder sted i Grønland) og anden sælfangst.

Hvis debatten får lov til at køre videre på denne unuancerede måde, vil skadevirkningerne for Grønland accelerere. Derfor må der gøres en aktiv indsats for at slå fast, at den grønlandske sælfangst er legitim, og at den heraf afledte afsætning af grønlandske sælskind ligeledes er det. Verdensnaturfonden og Greenpeace-Danmark har som citeret i Grønlands hjemmestyres informationsfolder tilkendegivet deres støtte til den traditionelle grønlandske sælfangst. Man kunne imidlertid ønske sig, at denne støtte i højere grad nåede ud i den internationale debat og gjorde denne mere nuanceret, end tilfældet er i dag. De aktiviteter, som i hvert fald andre landes Greenpeaceafdelinger udfolder rettet mod sælfangst, synes ikke at tage skadevirkningerne for Grønland i betragtning. Forhåbentlig vil Greenpeace-Danmark aktivt modvirke konsekvenserne heraf; bl.a. ved at påvirke Greenpeaceafdelingerne uden for Danmark.

Der foreligger ikke videnskabeligt belæg for at antage, at sælbestandene ved Grønland er for nedadgående, snarere tværtimod, hvilket kan være et problem i relation til fiskebestandene, som sælerne lever af. Margrete Aukén må være sig bevidst, at hver gang fangst af havpattedyr angribes, står tilbage i offentligheden et indtryk af en generel kritik af havpattedyrfangst.

Det er derfor vigtigt, at alle, som rejser sådanne spørgsmål i offentlige fora, aktivt medvirker til at gøre debatten saglig og afbalanceret, så den ikke fortsat skal medføre skade for den grønlandske fangerkultur.

Spm. nr. S 906

Til indenrigsministeren (19/3 85) af:

Maisted (FD):

»Agter ministeren også at tolerere den seneste overflytning af en offentligt ansat til »anden tjeneste« på grund af den ansattes medlemskab af anden fagforening end den socialdemokratisk dominerede?»

Begrundelse

Der har gennem den seneste tid været uro omkring lederen af vuggestuen i Nørre Allé, København, fr. Inga Johannesen, på grund af dennes medlemskab af De Frie Fagforeninger.

Episoderne har været ganske groteske såsom bortførelse af fru fra vuggestuen.

Ifølge dagspressen den 19. januar 1985 har Københavns kommune nu besluttet at overføre fr. Inga Johannesen til tjeneste som cykelvikar, idet direktøren for Københavns kommunes social- og sundhedsforvaltning udtaler:

»Flytningen af Inga Johannesen er sket udelukkende af hensyn til børnene. Vi kunne ikke blive ved at tage ansvaret for, at de hver dag skulle opleve demonstrationer foran vuggestuen. Der har også været klager fra nogle forældre. Dem har vi også været nødt til at tage hensyn til.

Derimod har det intet som helst med Inga Johannesens fagforeningsforhold at gøre.»

Men da demonstrationerne sker på grund af fagforeningsforholdet, er det ganske åbenbart kommunens grund til fruens overførsel til anden tjeneste.

Foreløbigt svar (27/3 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Da det af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at det vedrører en ansat i Københavns kommune, har jeg bedt Københavns borgerrepræsentation om en udtalelse.

Når svaret foreligger, vil jeg vende tilbage til det stillede spørgsmål.